

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 5. De desiderio Sanctorum Patrum circa Adventum Domini. Vix ullus
est, qui non se vere putet desiderare Christum, & vix ullus est qui Eum
verè desideret.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

Ab. 8.
3 p. q. 66. a. C.
Ab. 18.
in Cant. ser. 15. 20. 22. 43.

Spiritu sancto eique fideliter obedirent, nihil nisi Jesum prædicarent nihil saperent dulcius nihil loquerentur aut commèdarent frequentius quàm Dominum Jesum. Quod ita verum est ut licet forma baptismi sit in nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, illi tamen in solo nomine Jesu baptizasse dicuntur, quod ut ait S. Thomas sic nomen Christi magis honorabile reddebatur. Hinc Apollo vir ille Apostolicus, cum primò conversus esset, & fervens spiritu loqueretur, docebat diligenter ea quæ sunt Jesu, inquit scriptura, sic consequenter spirituales Viri, quo magis spirituales, & à solo Spiritu ducti, eò magis toti in solo Jesu.

Sic instar omnium testis S. Bernardus qui, *si scribas, inquit, non sapit mihi, nisi legero ibi Jesum. Si disputes, inquit, aut conferas, non sapit mihi nisi sonaverit ibi Jesus. Jesus melior ore, in aure melior, in corde tubilus, seu est & medicina.*

Tum verò sicut de suavitare simul conjuncta cum utilitate hujus Nominis pergit dicere, unde hæc deduci ratio facile potest, cur Spiritus Sanctus frequentiore de Christo cogitationem inducat, quia videlicet nulla est potentior cogitatio, ut quæ suavis simul & utilis esse, seu ad malum evitandum, seu ad bonum faciendum sentiatur. Expende amplius quam vera sit & potens ista ratio, & agnosce quàm crebros senseris de Jesu motus, O si in Tyro & Sidone exciati fuissent!

III. PUNCTUM.

NULLA ergo in frequentius Spiritus sancto resistitur, quàm quod infrequentius de

Christo cogitur: Cum in his præcipue rebus Ei resistatur ad quas impellit præcipue. Neque sit aliud ad quod impellat frequentius quàm ut de Domino Jesu cogitur: Unde est illud Apocalypsis frequentissimum: *Spiritus & Sponsa dicunt, Veni. Et qui audit, dicat, Veni. Et post pauca, Etiam venio cito. Amen: Veni Domine Jesu.* Atque hinc tantopere in Galatas movebatur Apostolus quod de Christo sibi prædicato nonnihil remississent: *O Insensati, qui vos fascinauit non obedire veritati, ante quorum oculos Jesus præscriptus est, in vobis crucifixus? Oportet certe esse insensatum, sic resistere tam crebris & validis Spiritus sancti motibus in re tam nobili, tam necessaria, tam facili, & delectabili. Si tibi sublimia quædam & difficilia intellectu proponeret, si dura & aspera voluntati, certe obedire deberes, cum ille non deesserit auxilio. At quænam tibi proponit? Jesum Infantem in Virginis utero, Nascentem in stabulo, vagientem in cunis, fugientem in Ægyptum, laborantem in Nazareth, docentem Jerosolymis, conversantem cum hominibus, patientem ab Inimicis, morientem in Cruce, regnantem in Cælo, venturum ad Judicium. Hæc ut cogites, ut loquaris, & in mores tuos inducas, exhortatur. Quid hic adeò difficile & arduum ut te excuses! tamen unam hanc cogitandi de Christo difficultatem accusas! O probrum! O pudor! Quomodo dicis quod amas me, cum animus tuus non sit mecum! Responde conquærenti Christo, & eius Spiritui ingemiscenti.*

Apoc. 22.

Gal. 3.

Iud. 16.

FERIA QUINTA. DE DESIDERIO SANCTORUM PATRUM CIRCA ADVENTUM DOMINI.

*Rorate cæli desuper, & nubes pluant iustum. Is. 45.
 Desiderium suum Iustis dabitur. Prov. 10.*

VERI-

VERITAS PRACTICA.

Vix ullus est, qui non se verè putet desiderare Christum: & vix ullus est, qui Eum verè desideret.

RATIO, huius postrema pars, quæ sola potest habere difficultatem, hæc est, quòd verè desideranti, nunquam Christus possidendus denegetur.

Sed ex istis qui se verè putant desiderare Christum, vix ullus est, qui Eum unquam possideat. Ergo & vix ullus est, qui Eum verè desideret. Quod quàm sit legendum, patet.

I. PUNCTUM.

QUEM scripsit Moyses lege, & Prophetæ, hunc vehementer desiderabant antiqui illi Patres, quorum hæc sunt voces & desideria. *Rorate cæli desuper, & nubes pluant iustum; aperiantur terra, & germinet Salvatorem. Vitam dirumpes cælos, & descenderes, à facie tua montes defluerent.* Neque fuit inane eorum desiderium, sic enim desiderando & petendo, meriti sunt de congruo quòd petebant, ut ait S. Thomas. Atque hinc oritur Veritas valde consideranda, *Quòd vix ullus sit Christianus, qui non se verè putet desiderare Christum, magis ac magis possidendum, cum vix tamen ullus sit, qui verè eum desideret.*

Prima pars Veritatis nullam prorsus habet difficultatem. Quis enim est hominum, qui non appetat scire, aut qui sibi bene non velit? Quid est autem dignius? quid utilius? & quid beatius sive ad intelligentiam, sive ad voluntatem explendam, quàm quæ de Christo Dominò sciri & amari possunt? Longè enim veriùs, quàm de Elia, de Illo dici potest. *Beati sunt qui te viderunt, & in amicitia tua decorati sunt.* Tu de te ipso quid sentis? Nonne etiam plura & plura de Illo sentire appeteres? Restat itaque declaranda postrema pars, quæ dicitur, *vix ullum esse tamen, qui Eum verè desideret.*

Neque verò maiorem habet difficultatem, quàm præcedens, si attentè consideretur quod primò præmittitur expendendum, *Verè desideranti Christum nunquam negari; sic apertè Sapiens sub nomine Sapientiæ. Facile videtur ab his qui diligunt eam, & invenitur ab his qui*

*quarunt illam. Præoccupat qui se concupiscunt, ut illis se prior ostendat. Qui de luce vigilaverit ad illam, non laborabit, assidentem enim illam foribus suis inveniet. Dignos se ipsa circuitu quærens, & in visis ostendit se hilariter, & in omni providentia occurrit illi. Quid clarius? Sic Danieli præ aliis sunt indicatæ quædam particulares circumstantiæ mysterij Incarnationis, quia vir desideriorum es, inquit illi Angelus. Sic Simeoni seni se infans Jesus amplexandum dedit, quia senex infantem videre ante mortem vehementer desiderarat. Sic Moysi & Eliæ apparuit in Transfiguratione, quia faciem eius ardentius alijs expetiverant. Sic Zacharæ quærenti videre Jesum quis esset; Hodie, inquit, in domo tua oportet me manere. Sic Magdalene ante omnes, atque alijs mulieribus ante Apostolos, dum resurgit se videndum præbet, quia illæ singularem præ se tulerant in eum curam & studium. Ac præclare quidem de S. Magdalena Divus Gregorius. *Quæ sicut prius, & nimè invenit; perseveravit ut quæreret, unde contigit ut inveniret; ædumque est ut desideria dilata crescerent, & crescentia caperent quod invenissent. Sed & Thomas, inquit S. Bernardus, iuxta desiderium cordis eius palpatum se præbuit, & voluntate labiorum eius non fraudavit eum.* Atque universim de omnibus verè desiderantibus idem Sanctus concludens, *igitur, inquit, istiusmodi magni spiritus magnus occurrit Sponsus, & magnificabit faciem eum, emittens lucem suam & veritatem suam.* Vide sermonem integrum & præcedentem, qui toti sunt de hoc argumento? cum, ut ipse ait, *Per se ipsum dignatur intrare animum quærentem se, quæ tamen ad quærendum toto se desiderio & amore devovit. Et hoc signum istiusmodi adventus eius, sicut ab eo qui expertus est docemur, ignis ante ipsum præcedet. Optet namque ut sancti desiderij ardor præveniat faciem eius ad omnem animam, ad quam est ipse venturus, & concalcat hoc ardore cor meum intra me, & in meditatione mea exardeat ille ignis.**

II. PUNCTUM.

SED ex istis qui se verè putant desiderare Christum, vix ullus est qui Eum unquam possideat.

Si de perfecta possessione, quæ in hac etiam vita haberi potest, ageretur, non esset mirum, quòd vix à quoquam possideretur ut possideri potest.

Is. 45.

Ibid. 64.

I. p. q. 2. a.

11.

Beesef. 48.

Sap. 6.

Dan. 9.

Luc. 2.

Mat. 17.

Luc. 19.

Marc. 16.

Hom. 25.

in Evang.

Serm. 32.

in Cant.

Serm. 31.

Psal. 96.

Phil.

potest: cum & ipse Apostolus non se satis arbitretur comprehendisse, sed ultra pergens, Sequor, inquit, si quo modo comprehendam, in quo & comprehensus sum à Christo Iesu. Verum de hac perfecta possessione non hic agitur, neque, tam fortè ex his sumus, quibus dolendum est deesse aliquid perfectionis, quam ex iis quibus ipsa vix lucent Evangelij principia, nec quam longè absint à Christo, norunt; ad quos aptè Apostolus: *Et enim cum deberetis esse Magistri, propter tempus, rursus indigetis ut vos doceamini quae sint elementa exordij sermonum Dei. Quodnam est illud exordium sermonum Dei? quanam sunt elementa hujus exordij? Nonne haec sunt quae toties audivistis, & quae nondum didicistis? Beati pauperes spiritu. Beati mites. Beati misericordes, Beati qui lugent, & qui patiuntur propter justitiam. Va vobis divitibus. Va vobis qui ridetis nunc. Va cum benedixerint vobis homines. Beati cum maledixerint vobis, & persecuti vos fuerint & dixerint, omne malum adversum vos, mentientes propter me. Benedicite maledicentibus vobis.*

Hebr. 5.

Matt. 5.
Luc. 6.

Hæc sunt videlicet clementia & principia Christianæ quam profiteamur religionis; hæc est possessio Domini, & hoc testamentum Christi Jesu quem colimus; hæc est doctrina Magistri nostri; hæc est salutis via quam aperuit, hæc veritas quam docuit; hæc humana vira quam egit. Tanto quis nostrum magis aut minus illum possidet, quanto magis aut minus intellectu pratico capit, voluntate efficaci amplectitur, & memoria vigilanti recordatur illas primas Veritates, ut sese his totum intus & foris accommodet & conformet. Verba, inquit, quae Ego locutus sum vobis, spiritus & vita sunt. Hic sermo urvus & efficax, & penetrabilior omni gladio accipiti, & perstringens usque ad divisionem animae ac spiritus, compagum quoque ac medullarum. Id est, sic ipse Christus in nobis manens in nobis operatur, prout à nobis possidet, sic dividit appetitum à ratione, & rationem à gratia, ut eum eius verbis redimus, cum fidem factis ostendimus, cum denique vitam verè Christianam & Evangelicam vivimus. appetitus cedit rationi, & ratio Gratiae. Hoc est possideri à Christo; hoc est Christum possidere. *Elegit sibi Dominus Israel in possessionem sibi.*

Joan. 6.
Hebr. 4.

Psal. 134.

Jam verò quis eorum, qui se verè putant Christum desiderare; sic Christum possidet?

Capisne tu, qui præ te fers tale desiderium, quale illud, quam horrendum *Va divitibus, aut à mundo benedici? An te beatum & fortunatum putas, cum malediceris, cum impugnetis? An omni petenti tribuis? An saltem parato vivis animo, sic te in omnibus gerere, qualem decet Christi discipulum? An putares studiosum alicujus artis bene possidere Authorem quem sequitur in illa arte discendi, si non magis eum possideret in usu & praxi, quam tu Christum possideas in praxi Veritatum quas docuit? Vide vias tuas, vide sensus tuos interuos & externos, & vide quantum dissentiant ab Authore tuo. Vide in quantis tibi Apostolus diceret: Vos autem non ita didicistis Christum, si tamen illum audistis, & in ipso edocisti estis, sicut est veritas in Jesu, deponere vos secundam pristinam conversationem, veterem hominem, qui corrumpitur secundam desideria errorum.*

Ephes. 4.

III. PUNCTUM.

HINC ergo aperte liquet, quòd vix ullus sit, qui verè Christum desiderat, tamen si vix ullus sit qui non se verè putet Eum desiderare. Cum enim verè desideranti nunquàm denegetur Christus, & tamen illum tam pauci possideant, ut vix ullus Eum in ipsis elementis Exordij sermonum eius percipiat, quantum ad praxim; certè non aliunde provenit, quam quòd non verè desideret, quem se desiderare putat. Nam si de omni Justorum desiderio universim & absolute dicitur, *Desiderium suum justus dabitur. Animam esurientem satiavit bonis, & Beati qui esuriunt & sitiunt justitiam, quoniam ipsi saturabuntur: quanto magis id verum esse oportet de desiderio rei desideratissimæ, qualis est ille qui dicitur desideratus cunctis gentibus; qui est totus desiderabilis, seu, ut habent septuaginta, totus desiderium. Quantumcumque enim anima ipsum desideret, Ipse animam magis desiderat: Atque in hoc mutuo utriusque desiderio, quid est quod unionem & possessionem impedire possit?*

Prov. 10.
Psal. 106.
Matt. 5.
Agg. 2.
Cant. 5.

De hoc mutuo Sponsi & sponsæ desiderio, *Serm. 31.* præclare admodum S. Bernardus in Cantica, in Cant. inducens custodem Angelum lamenta sponsæ nuntiantem, & adventum sponsi renuntiantem. *Discurris medius, inquit, inter dilectum & dilectam, vota offerens, referens dona: excitat istam, placat illam. Et quæ plura habet, ex quibus*

quibus evidenter patet, quàm verum sit, verè desideratum Dominum possideri, aut si non possidetur, non verè desiderari.

Sed, inquires, se tamen illum desiderare sentiunt. At verò quis æget nos sæpe falli in nostris sensibus? Utrum magis adhibenda fides? an veritati sese ultro possidendam offerenti: an mendaci animæ dicenti se verè quærere nec invenire? Errant verò vehementer, & in hoc errant, quòd eorum desideria non sint satis ardentia, non sint satis pura, exclusis alijs, non sint satis digna Christo. Tale est bonum Dominus Jesus, ut ei capiendò dilatandus sit animi sinus, quod sit ardentibus & puris des-

iderijs. *Desiderium, sinus cordis est, inquit S. Augustinus, capiemus, si quantum possumus, extendamus. Itaque extendis sinum? Itaque, quantum potes, desideras? Itaque, quantum sanitate, quantum scientiam & honorem, sic tu Jesum desideras? O cordis humani probrum! quid desideras anima, nisi bonum? & quid melius Domino Jesu? Quid est humanum & terrestre, ad quod si solo desiderio perveniri posset, non libenter desiderares? Et ad Domini Jesu possessionem, unum sufficit desiderium, nec tamen adhibes? Confundere & erudire.*

Vide in 2. parte Fertiæ quintam Hebdomadæ sanctæ. Et in Indice, V. desiderium.

FERIA SEXTA.

DE SANCTISSIMA VIRGINE MARIA MATRE DOMINI, NOSTRI JESU CHRISTI.

*Quæ est ista quæ progreditur quasi aurora consurgens:
pulchra ut luna: electa ut sol: terribilis ut ca-
strorum acies ordinata? Cant. 6.*

VERITAS PRACTICA.

Sicut omnis à Maria respectus, impossibile est ut pereat: Ita omnis ab Ea despectus, necesse est, ut intereat.

RATIO EST, Quia idcirco omnium respectus ab Ea non perit, quia per Eam obtinet Gratiâ Finalis perseverantia cum qua nemo perit.

Sed omnium despectus ab Ea, privatur illa Gratiâ, qua quisquæ privatur, perit.

Ergo sicut omnium respectus ab Ea, impossibile est ut pereat, ita omnium despectus ab Ea necesse est ut intereat.

S. Bonav.
in part. I. l.
6. 5.

Quæ sententia est plurimorum sanctorum Patrum, & valde consideranda ad augendum cultum Beatissimæ Virginis Mariæ.

I. PUNCTUM.

PERPENDERE Primò quod sanctissima Virgo tale est opus, ut sublimiores quæque mentes illud considerantes non nisi mirentur & dicant, *Quæ est ista?* Hinc sancti Joannis Chrysostomi celebre dictum, quòd qui Beatam Virginem non stupet, Deum nescit. Admirare, obstupescere.

Adverte secundo quod quatuor sunt veluti capita quòd referuntur cætera eius præconia, quæque in supradictis Canticum verbis continentur. Primum est Virginalis Maternitas quæ Aurorâ exprimitur, Secundum est, Gratiæ, amplitudo quæ per Lunam adumbratur; Tertium est Gloriæ singularis sublimitas quæ in Sole representatur. Quartum denique, amplissima potestas veluti *Castro-
rum acies ordi-
nata.*